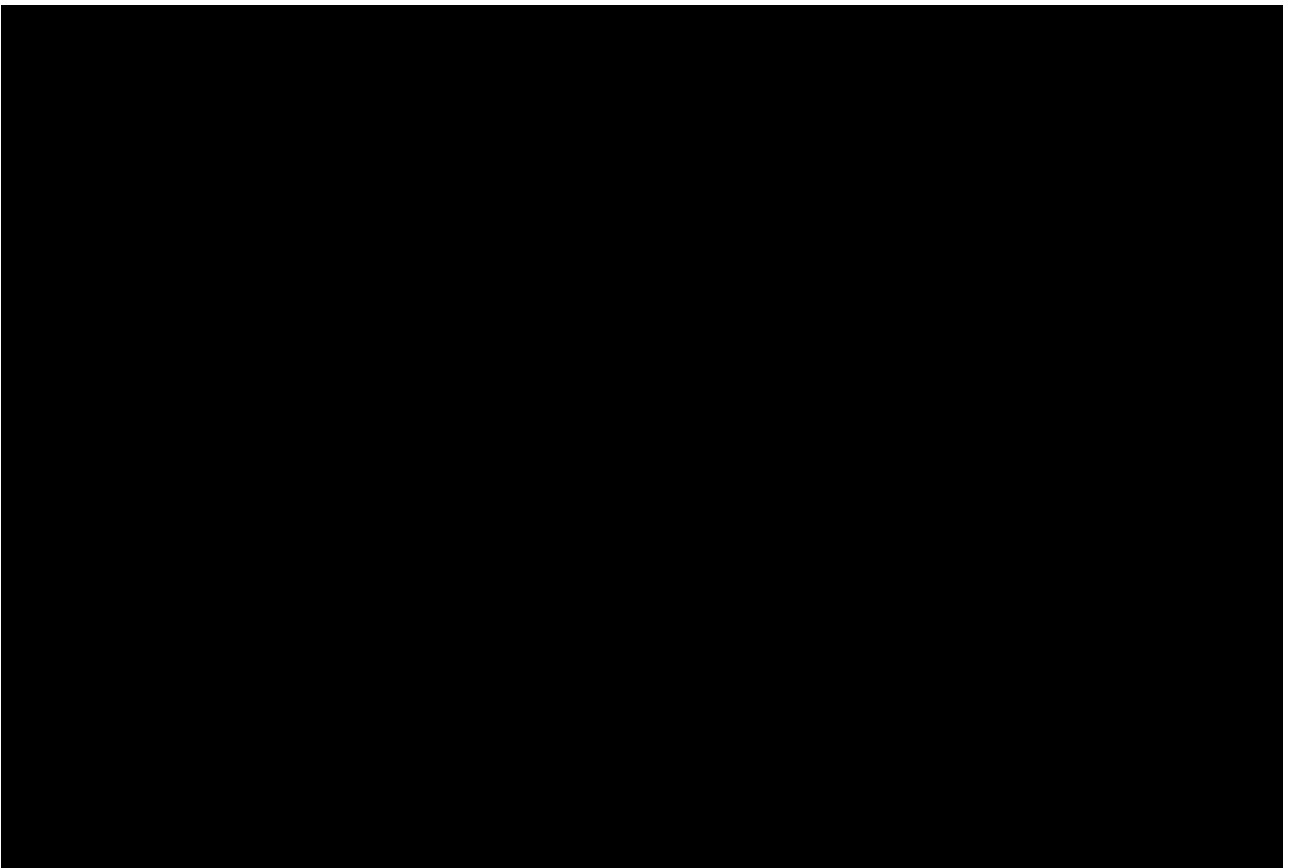

Porta sempre oberta

Una Església, ho deia sant Joan XXIII, que és com la font de la plaça del poble a la qual sempre s'hi va a alleujar el cansament i a saciar la set. «Veniu a mi », diu sempre Jesús

04 Maig, 2017 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Un diumenge vespre, després de la darrera celebració de l'Eucaristia i a punt de tancar l'església. Havíem posat sobre la porta principal un cartell que anunciava aquestes paraules de Jesús: «Jo som la porta.» Un jove amb seriosos problemes personals i familiars s'apropa, entra i em diu: «Se m'han tancat totes les portes, ningú no m'acull, ningú no em vol; passava per aquí i quan he llegit aquestes paraules de Jesús he pensat que aquesta porta estaria

oberta i no se m tancaria, i per això he entrat.» Després d acollir-lo, parlar-hi llarg temps, acompanyar-lo a sopar i cercar-li lloc per passar la nit, vaig entendre més què volia dir-nos Jesús a nosaltres, la seva Església.

Així ens ho diu: «Jo som la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges.» És l ovella que busca el pastor, que necessita la seva companyia i l aliment que li proporciona. Una ovella que també necessita el ramat per compartir els seus problemes i vèncer la soledat. La nostra vida és un constant retorn. Quan hem volgut trobar-nos amb Jesús, se ns diu: «Ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.»

Per això, tota la tasca de l Església, a exemple de Crist, haurà de ser «pastoral», és a dir, a l estil del Pastor, del Bon Pastor. Una Església digna d aquell que és la seva «porta» i que també se sent cridada a ser-ho ella mateixa amb una nova forma d acollir, d escoltar, de comprendre, d estimar, com Jesús. Una Església, ho deia sant Joan XXIII, que és com la font de la plaça del poble a la qual sempre s hi va a alleujar el cansament i a saciar la set. «Veniu a mi », diu sempre Jesús.

Una Església «en sortida» diu el papa Francesc és una Església amb les portes obertes, que és cridada a ser sempre la casa oberta del Pare. Per això, si algú vol seguir una moció de l Esperit i s acosta cercant Déu, no es trobarà amb la fredor d unes portes tancades, les portes dels temples, però sobretot les portes del cor.

Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe auxiliar de Barcelona i
Administrador Apostòlic de Mallorca